

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne begynde med at citere kulturministeren, der i svaret til udvalgets spørgsmål 10 og 11 siger:

„Det er lovforslagets hensigt at opnå en gennemgribende decentralisering af musiklivet både med hensyn til de musikalske aktiviteter i fortsættelse af den igangværende udvikling og med hensyn til beslutning om støtte dertil.“

Decentralisering er også et hovedmål for venstre. Derfor har det for os været af afgørende betydning for vor stilling til musikloven, om den her foreslåede decentralisering er en ægte decentralisering og ikke bare noget, der ligner, men i virkeligheden er en overvejende central styring. Derfor har venstre med spørgsmål 10 og 11 ønsket at få ministerens fremstilling af, hvordan loven kommer til at virke i praksis. Vi har gransket svaret meget nøje, og jeg kan sige, at vi er tilfredse med ministerens udtalelse om, at hvad enten man sender ansøgning til ministerium, statens musikråd eller amtsmusikrådet, skal den først realitetsbehandles af amtsmusikrådet.

Men vi finder ikke svaret til spørgsmål 11 helt udtømmende dér, hvor der står, at statens musikråd kan gå imod en lokal indstilling om afslag, f. eks. af bevillingsmæssige grunde, eller aktiviteter, der rækker ud over det lokale område. Jeg vil derfor spørge ministeren, om denne udtalelse også dækker tilfælde, hvor det lokale afslag skyldes selve aktiviteten.

Ved første behandling udtrykte jeg ønske om, at de fremtidige uddelinger ville følge mønsteret fra den kulturelle fond. Under udvalgsbehandlingen er jeg faktisk blevet enig med ministeren i, at dette måske ikke på alle områder vil være ønskeligt, for jeg finder ikke, at en fortsat tildeling af tilskud i puljer er en særlig god ting. Det kunne give de forskellige sammenslutningers bestyrelser status som små sideordnede musikråd, og det vil gøre det vanskeligt for ministeren eventuelt at pille enkelte ansøgere ud af listen.

Derfor vil jeg også gerne høre, hvordan ministeren stiller sig til spørgsmålet puljetildeling eller individuel behandling af hver enkelt ansøgning. Det vil være af stor betydning for venstres stilling at få afklaret disse to spørgsmål.

Jeg skal herefter trække nogle enkelte problemer frem, som jeg er stødt på under udvalgsbehandlingen. Det vil nok være vigtigt, at det under forhandlingerne om de vejledende retningslinjer for nyordningen bliver afgrænset, hvad der forstås ved en amatør, og hvad der forstås ved en professionel. Hvor går grænsen mellem den lille amatørgruppe, der spiller sammen et par gange om ugen, og en tilsvarende, der også spiller på amatørbasis, men tilige en enkelt lørdag aften eller måske hver aften spiller for betaling i forsamlingshuset eller et jazzhus?

Jeg vil også henstille til ministeren, at der ved hans udpegning af de fire medlemmer til statens musikråd skabes en virkelig geografisk balance, dvs. en nogenlunde ligevægt mellem medlemmer øst og vest for Valby bakke.

Jeg vil anbefale alle at stemme for venstres ændringsforslag om, at statens musikråd, som det er tilfældet med museumsloven og statens museumsnævn, selv udpeger sin formand.

Angående repræsentantskabet savner jeg i det nuværende en repræsentant for mange af de kunstnere, der skriver ordene til musikken, nemlig musikdramatikerne og oversætterne, og det vil jeg håbe ministeren vil tænke på, når der nu skal udpeges nyt repræsentantskab.

Endelig vil jeg spørge, om bilag 1 til lovforslaget, der omhandler fordelingen af midlerne, er endeligt eller kun vejledende; 750.000 kr. til bl. a. musiktidsskrifter forekommer mig at være meget i forhold til 200.000 kr. til videreuddannelse. Vi må jo desværre se i øjnene, at musikonservatorierne ikke har mulighed for at dække alle musikformer, og derfor vil jeg også meget gerne i denne forbindelse lægge et godt ord ind for, at der kan afsættes midler til 2 Vallerkildestævner pr. år, f. eks. af de 750.000 kr., der er afsat under bilagets nr. 8.

Der er mange gode ting i musikloven, og der er også mange og dyre visioner, men også her spiller den økonomiske stramning en rolle, og derfor har udvalget ønsket at understrege, at en virkeliggørelse af de enkelte forslag kun vil kunne ske inden for lovforslagets ramme, eller såfremt der i øvrigt gives bevillingsmæssig tilslutning dertil.

Må jeg slutte med at udtrykke min tilfredshed med revisionsparagraffen om, at